

บทที่ 4

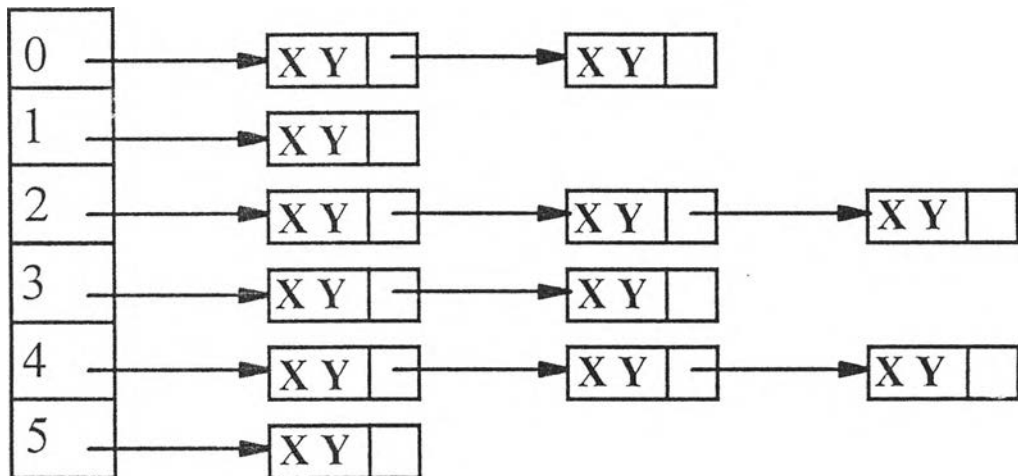
โครงสร้างข้อมูล และการติดต่อกับผู้ใช้

โครงสร้างข้อมูล

โครงสร้างข้อมูลในงานวิจัยนี้ ใช้ array of pointer ซึ่งชี้ไปยังโครงสร้างซึ่งเก็บค่าตำแหน่งบนจอภาพ เป็นตารางของโนดทำให้ทราบว่าพิกัดบนจอภาพที่จุดใดบ้างที่เป็นโนดหมายเลขเดียวกัน ดังรูปที่ 4.1

Node

Coordinate

รูปที่ 4.1 แสดงโครงสร้าง linklist ของ node ที่ชี้ไปยังพิกัดที่เกี่ยวข้องกัน (Node Table)

โครงสร้างของ Coordinate และ Node ที่นิยามเป็นดังนี้

```
struct Coordinate {  
    int x,y;  
    Coordinate *CoordinatePtr;  
} *Node[NumNode];
```

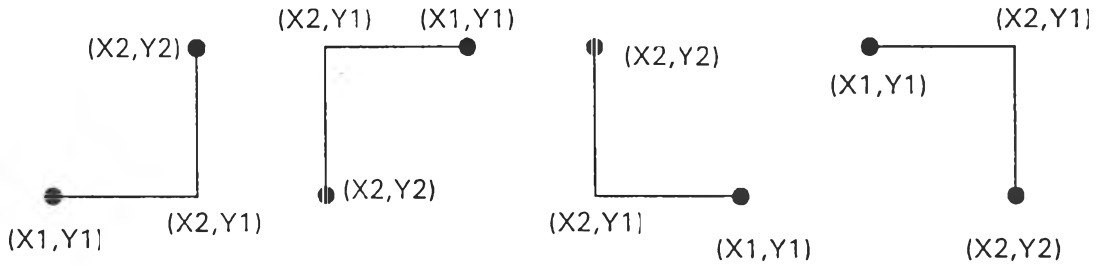
โดย NumNode เป็นตัวแปรชนิดจำนวนเต็ม บอกจำนวนโหนดสูงสุดที่โปรแกรมสามารถคำนวณได้ ในการค้นหาว่าพิกัดใดมีหมายเลขโหนดเป็นเท่าไร โปรแกรมก็จะเข้าไปค้นหาในตารางโหนดแล้วจึงส่งค่าหมายเลขโหนดที่เกี่ยวข้องกับพิกัดที่ให้ไปกลับมาให้ ดังนี้

```
int GetNode(Cordinate *CordinatePtr)
{
    Cordinate *TempCordinatePtr;
    Boolean found;
    for (int i=0; (i<NumNode) && (Node[i]!=NULL); i++) {
        TempCordinatePtr=Node[i];
        found = false;
        while (!found) {
            if (CordinatePtr->x==TempCordinatePtr->x && CordinatePtr->y==TempCordinatePtr->y)
            {
                return (i);
            } else {
                if (TempCordinatePtr->CordinatePtr != NULL)
                    TempCordinatePtr = TempCordinatePtr->CordinatePtr;
                else
                    found = true;
            }
        }
    }
}
```

ฟังก์ชัน GetNode จะรับค่าพิกัดบนจอภาพเข้าไป เพื่อค้นหาว่าที่พิกัดนั้นมีหมายเลขโหนดเป็นเท่าไร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในขณะที่ผู้ใช้ให้แสดงหมายเลขโหนด และจัดเก็บข้อมูลลงบนแผ่นงานแม่เหล็ก เพื่อวิเคราะห์ห้วงจร ซึ่งผู้ใช้วาดบนจอภาพคอมพิวเตอร์

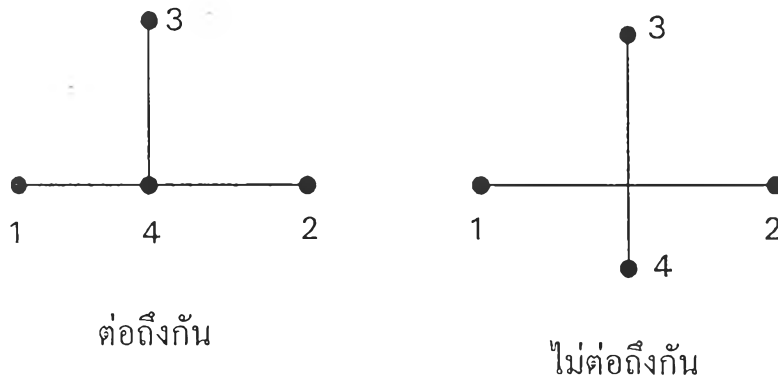

ในการสร้างตารางโนดนั้นเกี่ยวข้องกับกรวาดสายไฟในวงจร เนื่องจากจุดที่สายไฟเชื่อมต่อกันถือว่าเป็นโนดเดียวกัน ในการวาดสายไฟจะต้องมีข้อมูลจุดแรกในการเริ่มวาด $(X1, Y1)$ และจุดที่สองเป็นสายไฟอีกปลายหนึ่ง $(X2, Y2)$ ดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ภาพแสดงการวาดสายไฟ

ในการวาดสายไฟนี้จะลากจากจุด $(X1, Y1)$ ไปยัง $(X2, Y2)$ ตามแนวนอนก่อน แล้วจึงลากตามแนวตั้ง และการลากสายไฟนี้หากผู้ใช้ลากไปหยุดบนเส้นอื่นแสดงว่าสายไฟสองเส้นนั้นต่อกัน หากลากข้ามเส้นอื่นแสดงว่าสองเส้นนั้นไม่ต่อกัน ดังแสดงในรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 แสดงสายไฟ 1-2 และ 3-4 ที่ต่อกัน และต่อไม่ถึงกัน

ขบวนการในการตรวจสอบว่าจุด (X, Y) ใดๆ จะอยู่บนสายไฟเส้นใดเส้นหนึ่งในวงจรหรือไม่ ทำได้โดยตรวจสอบว่าจุด (X, Y) นั้นตรงตามเงื่อนไขด้านล่างนี้หรือไม่

$$X = X2 \text{ และ } Y2 \leq Y \leq Y1$$

$$Y = Y1 \text{ และ } X1 \leq X \leq X2$$

หรือ

$$X = X2 \text{ และ } Y1 \leq Y \leq Y2$$

$$Y = Y1 \text{ และ } X2 \leq X \leq X1$$

หรือ

$$X = X2 \text{ และ } Y2 \leq Y \leq Y1$$

$$Y = Y1 \text{ และ } X2 \leq X \leq X1$$

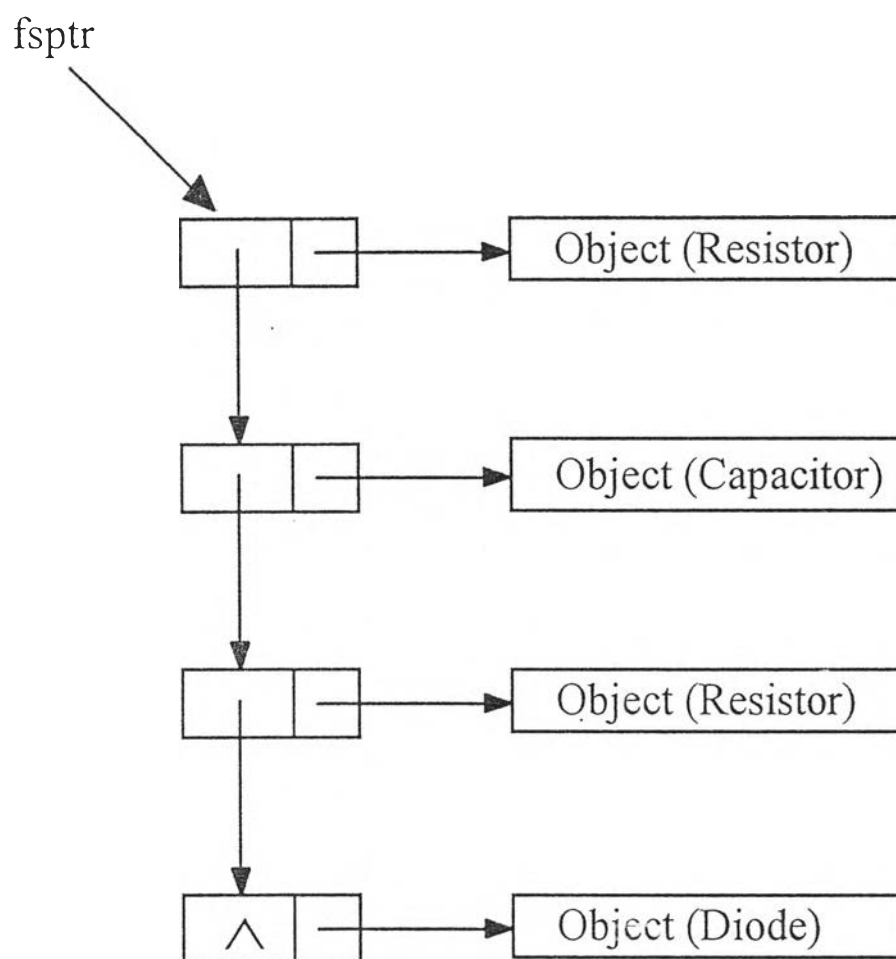
หรือ

$$X = X2 \text{ และ } Y1 \leq Y \leq Y2$$

$$Y = Y1 \text{ และ } X1 \leq X \leq X2$$

ถ้าจุด (X, Y) เป็นไปตามเงื่อนไขนี้ แสดงว่าจุด (X, Y) นั้นอยู่บนเส้น $(X1, Y1)$, $(X2, Y2)$ ส่วนของโปรแกรมที่ใช้ในการตรวจสอบเงื่อนไข เมื่อพบว่าสายไฟสองเส้นนั้นตัดถึงกัน โปรแกรมก็ต้องจัดการรวมจุดทั้ง 4 จุดของสายไฟสองเส้นนั้นเป็นโนดหมายเลขเดียวกัน ในขณะที่สร้างตารางของโนด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดเก็บไฟล์ ซึ่งในการจัดเก็บไฟล์นี้ต้องจัดเก็บในรูปแบบที่โปรแกรมวิเคราะห์วงจรไฟฟ้าสามารถอ่านไฟล์ที่จัดเก็บนี้ขึ้นมา แล้วไม่มีข้อมูลสูญหายไป และเข้าใจว่าอุปกรณ์แต่ละอุปกรณ์มีการเชื่อมต่อสัมพันธ์กันอย่างไร ทำให้สามารถทำการวิเคราะห์วงจรจากไฟล์ที่จัดเก็บนี้ได้ทันที

สำหรับโครงสร้างในการเก็บข้อมูลของอุปกรณ์ต่างๆ ที่ผู้ใช้เรียกขึ้นมาใช้วิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อทำการวิเคราะห์นั้นเป็น linklist ของตัวชี้ ซึ่งชี้ไปยังวัตถุ ซึ่งแสดงโครงสร้างของ linklist ดังรูปที่ 4.4 ในโครงสร้างของ linklist ที่แสดงนี้สามารถนำอุปกรณ์ต่างๆ ไปเก็บไว้ใน linklist เดียวกันได้

รูปที่ 4.4 แสดงโครงสร้างของ linked list ของอุปกรณ์

โครงสร้างของ linked list ของอุปกรณ์ต่างๆ ที่นิยามเป็นดังนี้

```

struct element {
    Emessage *Ptr;
    element *next;
} *sptr;
element *fsptr;

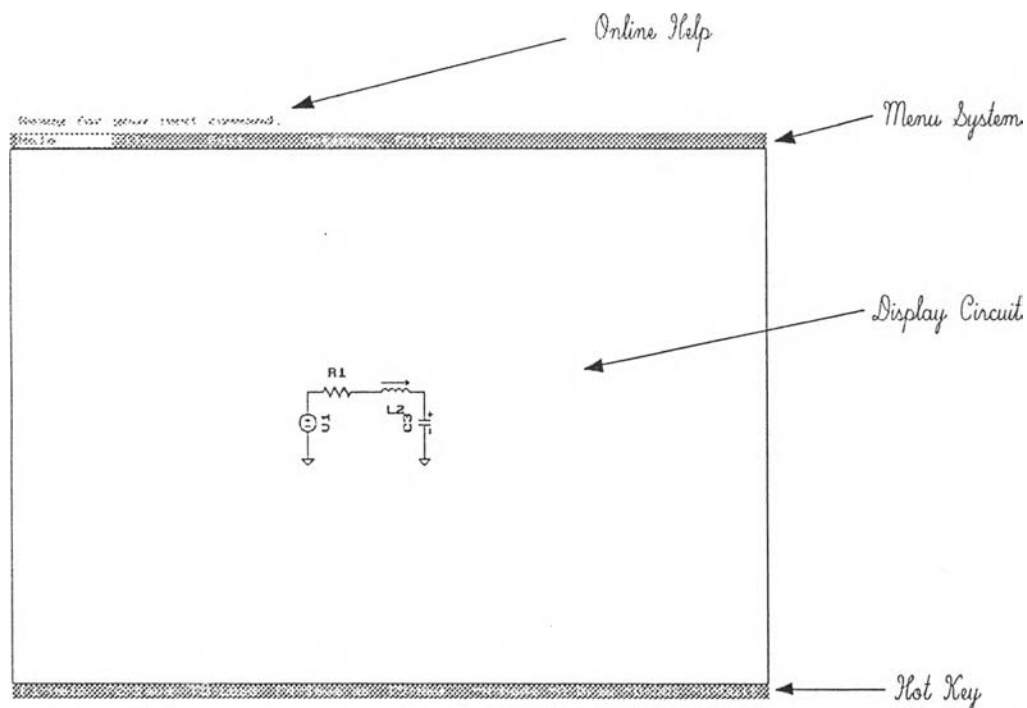
```

Sweep *SweepPtr;

เมื่อผู้ใช้เรียกอุปกรณ์ใดขึ้นมา เพื่อต่อวงจรอุปกรณ์นั้นก็จะถูกเพิ่มลงไป linklist ของอุปกรณ์ สำหรับวิธีการวิเคราะห์ห้วงจร หรือ Sweep นั้นมีตัวที่ไปยังวัตถุนี้เพียงตัวเดียวไม่ได้เป็น linklist เนื่องจากในวงจรแต่ละครั้งจะวิเคราะห์ได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเท่านั้น

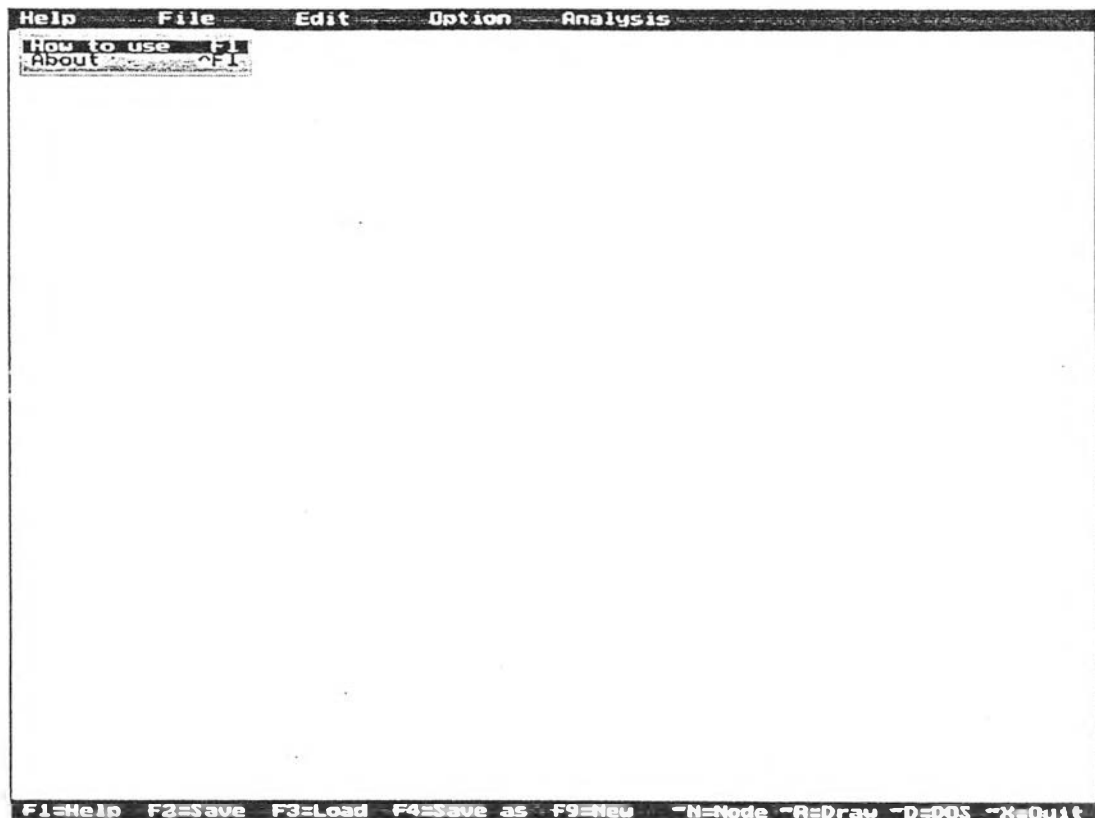
การติดต่อกับผู้ใช้

จอภาพ การออกแบบส่วนต่างๆ ของจอภาพในการติดต่อกับผู้ใช้ได้ทำการออกแบบโครงสร้างของจอภาพเป็นดังรูปที่ 4.5 โดยนำระบบเมนูแบบดั้งลงมาใช้ เพื่อให้มีส่วนแสดงภาพวงจรได้เต็มที่ และง่ายต่อการใช้งาน เนื่องจากผู้ใช้ส่วนใหญ่จะเคยผ่านการใช้งานระบบเมนูเช่นนี้มาก่อนแล้ว นอกจากนั้นยังมี Online Help เพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้โปรแกรมตลอดเวลาที่มีปัญหา

รูปที่ 4.5 แสดงรูปแบบหน้าจอ

ระบบเมนู ระบบเมนูได้ถูกออกแบบให้เป็นแบบเมนูดึงลง ในขณะที่เมนูไม่มี การแสดงผู้ใช้สามารถใช้ Hot Key ทุก Key ที่อยู่ในเมนูใช้งานคำสั่งของเมนูนั้นได้ ซึ่งใน กรณีนี้ใช้สำหรับผู้ใช้งานโปรแกรมได้คล่องแล้ว แต่ในกรณีที่เมนูใดเมนูหนึ่งแสดงอยู่บนจอ ภาพผู้ใช้สามารถใช้คำสั่งต่างๆ ได้ โดยเลื่อนแถบสว่างไปที่คำสั่งนั้น แล้วกด Enter หรือกดตัว อักษรตัวใหญ่ของคำสั่งในเมนูนั้น หรือจะใช้ Hot Key ที่อยู่ด้านหลังคำสั่งนั้น ในที่เมนู แสดงอยู่ Hot Key ที่ใช้ได้จะต้องเป็น Hot Key ที่แสดงอยู่บนจอภาพเท่านั้น เช่นตามรูปที่ 4.6 โปรแกรมจะรับ Hot Key คือ H, F1, A, ^F1, F2, F4, F9, ~N, ~R, ~D, และ ~X เท่านั้น

รูปที่ 4.6 แสดงสถานะที่เมนูรับ Hot Key เฉพาะที่เฉพาะที่แสดงบนจอภาพ

หน้าต่างรับข้อมูล (Dialog Box) เป็นส่วนของจอภาพในการรับข้อมูลเข้าจะปรากฏเมื่อผู้ใช้ดึงอุปกรณ์ต่างๆ ออกมา เพื่อต่อวงจรหน้าต่างรับข้อมูลนี้จะตามค่าต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับอุปกรณ์นั้นๆ ถ้าผู้ใช้เรียกอุปกรณ์ ซึ่งมีอยู่บนจอภาพ เพื่อมาแก้ไขค่า โปรแกรมจะนำค่าเก่าก่อนการแก้ไขมาแสดง ถ้าเป็นอุปกรณ์ใหม่ไม่มีค่าเก่ามาแสดง โปรแกรมจะนำค่า ซึ่งโปรแกรมกำหนดไว้มาแสดง (default value) โดยมีเงื่อนไขว่าถ้าบรรทัดแรกของหน้าต่างรับข้อมูลไม่มีข้อมูลเข้าแสดงว่ายกเลิกการดึงอุปกรณ์นั้นออกมาใช้งาน และถ้าบรรทัดที่สองไม่มีข้อมูลเข้าแสดงว่าผู้ใช้งานต้องการลบอุปกรณ์ที่ปรากฏชื่อในบรรทัดแรกออกจากวงจร และเมื่อผู้ใช้งานกดออกข้อมูลเสร็จเรียบร้อยหน้าต่างรับข้อมูลก็จะปิดไป และให้ผู้ใช้วางอุปกรณ์ที่เลือกมา หรือย้ายตำแหน่งอุปกรณ์ ซึ่งผู้ใช้ระบุชื่อไว้ในหน้าต่างรับข้อมูล

